

CHESSIE

1/96

CHESAPEAKEKERHO - CHESAPEAKEKLUBBEN RY

TOIMIHENKILÖT - FUNKTIONÄRER

HALLITUS

Puheenjohtaja

Matti Heino

Onkikatu 11 as 5, 50190 Mikkeli, puh. 015-360 980

Varapuheenjohtaja

Anita Soinjoki

Suonokontie 4 A 8, 00630 Helsinki, puh. 09-746 225

Sihtööri

Irma Koponen

Viljamaantie 435, 04920 Saarentaus, puh. 019-688 7346

Muut jäsenet

Liisa Ruutsalo-Vahtio

Mechelininkatu 16 A, 00100 Helsinki, puh. 09-446 771

Hannu Kuusela

Artturi Kannistontie 9 A 1, 00320 Helsinki, puh. 09-588 2407

Rahastonhoitaja

Hannu Vahtio

Mechelininkatu 16 A, 00100 Helsinki, puh. 09-446 771

KERHON TILINUMERO: PSP 800013-424547

CHESIE -LEHTI

Päätoimittaja

Anita Soinjoki

Toimittajat

Irma Koponen

Hannu Kuusela

ILMOITUSHINNAT

1/1 sivu mk 50,-

1/2 sivu mk 30,-

1/4 sivu mk 20,-

KANSIKUVA: Treffien 1996 voittajat

VARAPUHEENJOHTAJALTA

Kulunut toimintavuosi on ollut kerhollemme lievästi sanoen epäonninen. Kaikki alkoi oikeastaan kun teimme viime vuoden joululehteä. Se, mitä ei voi tapahtua, tapahtui. Kun tekstit oli puhtaaksi kirjoitettu tietokoneella ja ne piti toimittaa Irmalle viimeistelyä varten ennen painatusta, ne hävisivät tietokoneen muistista. Älkää kysykö miten se on mahdollista. Henkilökohtaisesti en ymmärrä tietokoneista mitään, enkä niin ollen luota niihin tippaakaan. Lopputulos oli kuitenkin se, että meillä oli nippu sottaisia konekirjoitusliuskoja, jotka oli kirjoitettava uudestaan puhtaaksi. Joululehti myöhästyi usealla viikolla. Hallitus päätti, ettei joulutervehdyksistä laskuteta jäseniä, mutta harmittihan tilanne kuitenkin.

Seuraava katastrofitilanne syntyi kun puheenjohtajalla, varapuheenjohtajalla, sihteerillä ja rahastonhoitajalla talvella lähes samanaikaisesti muuttui työtilanne. Yhtäkkiä oli mahdotonta järjestää yhteistä aikaa kokouksia varten ja jo lukkoon lyötyjä tapaamisia jouduttiin perumaan viime tingassa. Kevääksi suunniteltu kokouspäivä onnistuttiin sentään viemään läpi.

Ikävä kyllä ajan puute johti myös siihen, ettei vuoden ensimmäiseen lehteen tarkoitettua materiaalia saatu ajoissa kokoon ja niin jouduimme tyytymään pelkkään tiedotteeseen ennen treffejä. Tilanteesta johtuen tässä lehdessä julkaistaan artikkeleita, jotka olisi tullut julkaista jo aikaisemmin. Eniten myöhässä ovat Redbay's Auroran eli "Ampun" valionarvo sekä Kaarina Suvannon kirjoittama runo. Ne olisi pitänyt julkaista jo viime vuoden joululehdessä. Pahoittelumme tästä Kaarinalle.

Samoin myöhästyi jäsenmaksulappujen postitus ja treffeihin mennessä oli vielä valtaosa jäsenmaksuista suorittamatta.

Edellä lueteltujen lisäksi kerholla on kaikkea muuta pientä murhetta johtuen epätietoisuudesta SNJ:n organisatiouudistuksen suhteen. Matti Heino on kuitenkin ollut aktiivisesti yhteydessä muiden rotukerhojen puheenjohtajiin, joten hän tulee selvittämään asiaa tarkemmin syksyn aikana ja tiedottamaan tilanteesta omalla palstallaan sekä syksyn kokouksissa.

Nyt olisi kuitenkin aika siirtyä iloisempiin aiheisiin. Treffit onnistuivat oikein hyvin, ilmat suosivat meitä jälleen ja sekä koirat että niiden ohjaajat olivat innokkaasti touhuissa mukana. Olisin kuitenkin toivonut useamman jäsenen osallistuvan, lieneekö synnä poisjäämiseen ollut se, ettei lehteä ilmestynyt ennen treffejä? Päivämäärien olisi kuitenkin pitänyt olla kaikkien tiedossa, julkaistiinhan ne joululehdessä.

Vuoden aikana chesapeakelahdennoutajat ovat osallistuneet ahkerasti näyttelyihin, joten hieman ihmetyttää se, ettei useampi tullut treffeille kun näyttelyn arvosteli Gun Holmström, joka on rodun erikoistuomari. Tosiasia on, että chessitreffit on lähestulkoon ainoa näyttely, jossa arvostelee sellainen ulkomuototuomari joka on

todella perehtynyt rotuun. Tästä syystä juuri tällä tapahtumalla on suuri jalostuksellinen merkitys, vaikka näyttely onkin epävirallinen. Kansainvälisten näyttelyiden argentiinalaisten, venezuelalaisten, israelilaisten, portugalilaisten ja mexikolaisten tuomarien antamat yliolkaiset arvostelut, kun he näkevät rodun edustajan ensimmäistä kertaa ilmielävänä edessään eivät valitettavasti ole juuri minkään arvoisia.

Tätä kirjoittaessani sorsastus on juuri alkanut ja toivon, että mahdollisimman moni teistä pääsee chessiensä kanssa mukaan. Ehkäpä seuraavaan lehteen saisimme kuvia ja juttuja chesapeakelahdennoutajista tekemässä sitä käytännön työtä, johon ne on tarkoitettu. Tästä tulikin mieleeni, että odottelen yhä minulle luvattuja juttuja mm. Utöstä, Rovaniemeltä ja Kirkkonummelta...?

Hyvää alkanutta metsästyskautta ja syksyä.

Anita Soinjoki

JOULUTERVEHDYKSET

Tämän vuoden joulutervehdykset voitte lähettää joko Irma Kuposelle tai Anita Soinjoelle (osoitteet toimihenkilösivulla). **Viimeinen palautuspäivä on 25.11.** Tervehdyksen voitte laatia itse tai lähettää meille laadittavaksi. Pääasia on, että se on toimituksella ajoissa, jotta saisimme tänä vuonna lehden ilmestymään ajoissa ennen joulua. Mikäli lähetätte artikkelin julkaistavaksi lehdessä, on sen oltava perillä toimituksella jo 15.11.

Lyhyesti koiran ruokinnasta

Oheisessa artikkelissa otetaan kantaa koiran ruokintaan lähinnä OD- ja lonkkavikariskin kannalta. On itsestään selvää, että hoikka koira kasvaa hitaammin ja että nivelet kestävät ja kehittyvät silloin paremmin. Laiha koira ei kuitenkaan kehity luustoa ja massaa samalla tavalla kuin hieman pulskempi koira ja näin ollen ei menesty näyttelyissä yhtä hyvin. Laiha aikuinen koira on sääliittävä näky. Yliihava koiran on vähintäänkin yhtä sääliittävä kuin liian laiha.

Koiranomistajan tulisi itse osata päättää milloin koira on liian laiha tai liian lihava. Vihjeeksi esimerkiksi tänä menetelmä: Kun silittää koiran kylkiä koko kämmenellä kylkiluita ei saa tuntua, mutta kun kylkiä koettaa sormenpäillä ne pitää tuntua. Katsellessa koira kylkiluita ei missään nimessä saa näkyä!

Joidenkin kuivamuonien sulavuus ei ole riittävän hyvä, vaikka tuotese-lostetta vertaillaessa ne näyttävät olevan samanarvoiset. Tällöin koira ei saa niistä sitä mitä se tarvitsee, vaikka se söisi kuinka suuria määriä tahansa. En aio mainita tässä mitään kuivamuonamerkkiä - ei hyviä eikä huonoja - mutta eläinlääkäreiden kautta myytävät ovat luotettavia.

Gun Holmström

KYYNÄRNIVELEN OSTEOSKONDROOSI JA LONKKANIVELDYSPLASIA

Artikkeli on julkaistu aikaisemmin useissa rotujärjestöjen julkaisuissa.

"Vastaanotolla" läsnä Pekka Ranne, Katriina Vuorinen ja Marja-Liisa Harkola.

OD, kyynärnivelkuvaus ja nivelrikko ovat esimerkkejä käsitteistä, joita käytetään koiraihmisten välisissä keskusteluissa ymmärtämättä välttämättä niiden todellista sisältöä. Kolmella tällaisella keskustelijalla oli mahdollisuus kysyä mm. edellä mainituista käsitteistä ELL Kai Skutnabbilta. Pääasiassa esitettiin kysymyksiä OD:sta, mutta keskustelussa sivuttiin myös lonkkaniveliä ja ruokintaa.

Kyynärnivelen osteoskondroosi eli OD on kyynärnivelessä esiintyvä kasvuhäiriö, jota tavataan erityisesti isoilla, raskarakenteisilla ja nopeakasvuisilla koirilla, varsinkin uroksilla. Sitä esiintyy myös muilla eläimillä, esim. hevosilla. Amerikkalaisilla ravureilla, jotka juoksevat ennätysiksi jo 2-vuotiaina, esiintyy OD:ta, mutta se on tuntematon ranskalaisilla ravureilla, jotka saavuttavat kilpailukunnon vasta 5-vuotiaina.

Milloin OD uhkaa ja missä sitä esiintyy?

OD syntyy tietyssä iässä eli koiran kiihkeimmän kasvun aikaan. Sen ensimmäiset oireet ilmaantuvat yleisimmin 4-6 kuukauden iässä, jolloin koira alkaa ontua epämääräisesti. Ontuminen näkyy voimakkaimmin koiran noustessa ja vähenee sen

liikuttua pienen matkan. Koiralla saattaa olla OD yhtä aikaa molemmissa eturaajoissa, jolloin se voi ontua vuoroin molempia raajojaan. Poikkeava liikkuminen ei kuitenkaan näy aina selvänä ontumisena, vaan epämääräisenä heittelevänä liikkeenä, eikä omistaja ehkä huomaakaan, että koiralla on ongelmia. Ontumattomuus ei aina ole tae siitä, ettei koiralla ole OD:ta.

OD syntyy niveleen, johon kohdistuu suuri painorasitus silloin, kun koiran paino lisääntyy liian nopeasti pennun voimakkaimmassa kasvuvaiheessa. Nivelen luutumisen tapahtuu tietyllä nopeudella ja siksi painon kehityksen säännösteleminen onkin tärkeää. Altius OD:n syntymiseen on perinnöllistä, mutta itse sairauden puhkeamiseen ja sen vakavuusasteeseen vaikuttaa koiran painon voimakas lisääntyminen juuri kiihkeimmässä kasvuvaiheessa. Yleisimmin OD:tä esiintyy kyynärnivelessä ja siinä useissa eri kohdissa, mutta myös olkanivelessä, lonkassa, polvessa ja kintereessä. Olkanivelen ja polven OD:sta saatetaan usein selvittää ilman leikkausta, mutta kyynärnivelen ja kinnernivelen OD:t aiheuttavat ns. sekundäärimuutoksia, jotka esiintyvät vuoden-puolentoista iässä yleensä nivelrikkona.

Ontuminen on ensimmäinen oire OD:sta, mutta röntgenkuvassa siitä alkaa näkyä merkkejä vasta 2-3 viikon kuluttua. Sen tähden on turha lähteä kuvaamaan koiraa heti ensimmäisten ontumisoireiden ilmaannuttua. Tärkeätä on antaa tutkia koira kliinisesti tunnustelemalla kädellä ja väännelemällä raajaa tiettyihin asentoihin, jolloin saadaan esille mahdollisen sairauden aiheuttamat kipukohtat. Koska röntgenkuva on yhdessä tasossa oleva tulkinta kolmiulotteisesta kohteesta, kaikki osat eivät näy yhdessä kuvassa ja tietyt muutokset voivat jäädä näkymättä. Tästä syystä täydellinen kyynärnivelkuvaus vaatii viisi eri asentoa.

Nivelrikko

Nivelrikko on nivelen löysyydestä, nivelrustosta irronneista paloista eli nivelhiiristä tai muusta syystä tapahtuva osteohytoosin eli luupikin muodostuminen, jolloin niveleen syntyy ns. luulikaa. Se näkyy röntgenkuvassa epämääräisenä rosoisena pintana. Irtopalat vaikuttavat samalla tavoin kuin hiekka hammasrattaassa. Ne aiheuttavat nivelessä rutinaa ja kipua. Irtopalat on poistettava leikkauksella. Kun röntgenkuva on osoittanut OD:n syntymisen kyynär- tai kinnernivelessä, tilanne vaatii nopeita toimenpiteitä, kun sen sijaan olkapään ja polven tilanteen kehittymistä voidaan jäädä seuraamaan. Olkanivelessä tai polvessa irtopalat saattavat pienissä tapauksissa liueta pikkuhiljaa eivätkä tarvitse silloin leikkausta. Kyynärpään OD:n leikkaaminen vasta myöhemmässä vaiheessa vain pahentaa asiaa.

Kyynärnivelkuvaus

Kun koira on ehtinyt jo aikuisikään (18-24 kk), sille ei normaalisti enää tule OD-muutoksia. Aina kun suoritetaan lonkkanivelkuvaus, kannattaa sen yhteydessä ottaa myös kyynärnivelkuvat.

Mikäli kyynärnivelkuvat osoittavat nivelrikkoa, tiedämme että koira on kasvuvaiheessa sairastanut OD:n omistajan sitä mahdollisesti huomaamatta. OD:n levinnäisyydestä ja vaikeusasteesta kerätyt tiedot voidaan hyödyntää sekä jalostuksessa yhdistelmiä valittaessa että varomalla erityisesti liiallista ruokintaa niiden pentueiden kohdalla, joiden tausta ei ole täysin moitteeton.

Kyynärnivelkuvan tulokset

Kyynärniveltutkimuksen tulokset annetaan asteikolla T, 1, 2 ja 3. T on terve ja muutokset ovat sitä suuremmat, mitä suurempi numero on.

Nivelessä on tietyt ominaisuudet, joihin kiinnitetään huomiota ja joiden perusteella tulos voidaan päätellä. Tällaisia ominaisuuksia ovat mm. kyynärluun yläpäässä tapahtunut luupiikkien muodostuminen sekä värttinäluun nivelpinnan kasvu, mikä näkyy röntgenkuvissa ns. luulikana.

Raskaalla uroksella ykkösaste on melko yleinen, eikä ole vielä huolestuttava. Mutta nartulla vastaava vika on vakavampi. Suuri uros on niin raskas etupäästään, että vaikka kyynärnivelessä ei olisikaan OD:ta tahtoo aina tulla pientä pinnan lisäystä. Luonto pyrkii laajentamaan nivelpintaa ja se näkyy reaktiona. Jos koiralla on kakkonen tai kolmonen, silloin on jo kyseessä selvä nivelrikko.

Lonkkanivelarvostelu ja lonkkanivelen nivelrikko

"Ei se välttämättä ole vika, vaikei kaikki olekaan täydellistä", sanoi Skutnabb. Lonkkaniveldysplasia on suomeksi lonkkanivelen kasvuhäiriö, ja häiriö on eri asia kuin sairaus. Lonkkakuvista arvostellaan lonkkaluun pään ja lonkkamaljan muodostamaa rakennetta. Se on eräänlainen kauneuskilpailu. Arvoasteikko on äärettömän hienojakoinen lähellä ihannetta olevien lonkkien kohdalla. Asteikko on A:sta E:hen. Esimerkiksi C-lonkka saattaa olla täysin moitteeton koiralle koko sen elinajan. Jalostukselle arvosanalla tulee olla suurempi merkitys kuin omistajalle.

Rottweiler (Newfoundland) on suuri ja raskas koira. Se kannattaa viedä lonkkakuvaan vasta kahden vuoden ikäisenä, jolloin nivelet ovat ehtineet kehittyä valmiiksi eikä tulos jää nivelten kehityksen keskeneräisyyden aiheuttaman löysyyden vuoksi huonommaksi kuin se täysin kehittyneenä olisi. Termiä "löysä" käytetään silloin, kun nivel ei ole syvällä nivelmaljassa, vaan vähän ulkona. Kuvaustuloksilla ja kuvausajankohdalla nartun juoksun kannalta ei ole minkäänlaista yhteyttä, ei myöskään koiran nuorena saama liikunnan määrä vaikuta kuvaustulokseen. Jos pentua on juoksutettu siten, että luustolle on aiheutettu vahinkoa, se näkyy rustoreaktiona, ei matalalonkkaisuutena.

Koska koiran painosta n. 60% on etupäässä, on syytä kiinnittää enemmän huomiota kyynärniveliin kuin lonkkiin, sillä kyynärpään syntynyt nivelrikko aiheuttaa kipua ja liikerajoitteisuutta ja invalidisoi koiraa enemmän kuin huonot lonkat.

Lonkkanivelarvostelun yhteydessä huomataan myös lonkissa mahdollisesti oleva nivelrikko. Nivelrikko tarkoittaa lonkkien kohdalla nivelrustossa tai nivelkapselinkiinnityskohdassa tapahtunutta reaktiota, jonka perusteella niihin on kehittynyt jotain sinne kuulumatonta. Koiranomistajan ei kuitenkaan tarvitse huolestua tulosten yhteydessä löydetyistä nivelrikosta, mikäli koirassa ei ulkoisesti ole havaittavissa erityisiä oireita. ELL Marjatta Kärkkäisen mukaan röntgenillä ei tehdä diagnoosia. Sillä ainoastaan varmistetaan diagnoosi eli voidaan esimerkiksi selittää ontumisen syy.

Leikattu nivel ei ole koskaan terveeseen veroinen

Leikatusta nivelestä ei tule koskaan terveeseen veroista eikä moitteetonta. Kun nivel avataan, siihen muodostuu aina sidekudosta ja pienikin reaktio aiheuttaa epäpuhdasta liikettä. Kun nivel kaavitaan puhtaaksi ja siitä otetaan irtopalat pois, niin luonnon pitää täyttää tämä paikka. Nivelestä ei tule koskaan alkuperäisen veroista, vaan siihen muodostuu luupiikkejä ja muuta vastaavaa. Siitä saattaa joissakin tapauksissa tulla oireeton, mutta koskaan se ei ole yhtä hyvä kuin terve, normaali kyynärpäätä.

Mutta jos kyynärpäätä ei lainkaan leikata, koirasta saattaa tulla rampa. Kyynärnivel on kolmen luun, kyynärluun, olkavarrenluun ja värttinäluun muodostama nivel. Se on siitä erikoinen nivel, että jos yhteen luuhun tulee reaktio, joka rajoittaa nivelen käyttöä ja rasittaa sitä, niin myöhemässä vaiheessa reaktioita syntyy muihinkin luihin. Koira ei välttämättä onnu, mutta reaktiot rajoittavat nivelen liikerataa ja liikkeestä tulee epäpuhdas. Koira ei pysty koukistamaan eikä ojentamaan raajojaan täydellisesti, vaan se oppii kävelemään kyynärnivelet hieman koukistettuina.

Jos leikkaamaton nivel pääsee oikein pahaksi, siitä tulee jäykkä ja se tuskin liikkuu. Pienikin liike aiheuttaa koiralle kipua, jos nivelessä on irtopaloja. Tällöin nivel joudutaan mahdollisesti jäykistämään, jolloin nivelrustot vedetään pois ja luudutetaan nivelen molemmat puolet yhteen. Silloin nivel ei taivu lainkaan.

Nivelrikon jälkihoito

Nivelrikkoa ei voida parantaa täysin millään hoidolla. Jos koiralla tuntuu olevan kipua, voidaan antaa särkylääkettä. Koiran pitää saada kohtuullisesti liikuntaa ja nivelrikkoiselle uiminen on parasta liikuntaa. Uudessa niveleen kohdistuu vain pieni osa normaalista painosta ja uudessa koira joutuu käyttämään nivelen koko liikerataa. Sen on pakko käyttää samalla tavoin molempia eturaajojaan välttyäkseen hukkumasta. Myös akupunktiolla voidaan koiran oloa helpottaa. Vaikka akupunktio ei paranna itse nivelrikkoa, se on erinomainen keino saada kipuoireet häviämään ja siten se vaikuttaa parantavasti.

Pennun liikunta

Ihan vähällä ei nuoren, kasvavan koiran niveliä saa liikunnalla pilalle. Koirat saattavat juosta, leikkiä ja temmeltää tuntikausia omasta halustaan eikä mitään tapahdu, kun niillä on mahdollisuus tarvittaessa lepoon. Silloin, jos eläin liikkuu niin paljon, että sen nivelet rasittuvat ja niitä alkaa jomottaa, se vetäytyy lepoon.

Koiralle ei myöskään synny lonkkavikaa siitä, että se kulkee portaissa. Portaissa liukastuessa voi tuki olla seurauksena lihasrevähtymä, mutta ylettömän suuri rasitusaattaa aiheuttaa ennemminkin kasvulinjojen vaurioitumisen, jonka seurauksena voi olla paremminkin kasvun pysähtyminen kuin lonkkavika.

Ns. pakkoliikuntaa, esim. polkupyörän vierellä juoksuttamista ei koiran kanssa pidä ryhtyä harrastamaan ennen kuin se on 1,5-2 vuotias, eli vasta kun se on kasvanut lopulliseen kokoonsa. Koiran on saatava kasvaa rauhassa, ja sen luuston ja nivelten on kehityttävä valmiiksi ennen kuin sen lihasmassaa lähdetään kasvattamaan.

Usein kuulee mainittavan, että koiran kyynärnivelestä löytyneet irtopalat olisivat syntyneet koiran pudottua portaissa tai sen oltua onnettomuudessa. Nivel on kuitenkin niin hyvin suojattu, ettei tällaisissa tilanteissa pääse syntymään irtopaloja. Nivel on voinut murtua tai haljeta, mutta mahdollisten irtopalojen muodostuminen on tapahtunut jo aikaisemmin. Ne vain löydetään onnettomuuden jälkeisen tutkimuksen aikana.

Ruokinnan merkitys olennainen

OD ei sellaisenaan periydy, mutta alttius siihen periytyy. Virheellinen ruokinta ja nopea kasvu lisäävät OD-riskiä. Sen esiintymisfrekvenssiä voidaan vähentää oikealla ruokinnalla. Ei ole nyrkkisääntöä mitä oikea ruokinta on, sillä jokainen koira on yksilö, mutta koiran pitää saada monipuolista ruokaa, josta sen elimistö ottaa sen, mitä se tarvitsee. Teolliset koiranruuat ovat kaikki lähes samanlaisia, eikä ole tieteellistä näyttöä, että jokin olisi toista parempi. Ne alkavat tosin olla liian monipuolisia, että on alkanut esiintyä allergisuutta. Ainoa, mitä koiralle voidaan antaa kuivaruokinnan lisäksi on rasva, sillä sitä ei voida laittaa tarpeeksi valmistusvaiheessa säilyvyyden vuoksi. Ns. Yrjölän puurokin on hyvää lihalla ja ruuantähteillä jatkettuna.

Kasvattajan luona tapahtuvalla ruokinnalla uskotaan olevan jonkin verran vaikutusta koiran luuston lopulliseen kehitykseen, mutta kiihkeimmän kasvuaikajan ruokinta on A ja O. Virheellinen ruokinta OD-riskin lisääjänä tarkoittaa ennen kaikkea liian runsasta ruokintaa. Jos koira saa liikaa ravintoaineita ja turhan runsain määrin ruokaa, seurauksena on liian voimakas kasvun ja painon kehitys. Tällöin OD:n esiintymisfrekvenssi kohoaa. On todettu, että pentukoiran elimistö ei kykene hallitsemaan kalkan imeytymistä kuten aikuisen koiran. Ennen uskottiin, että liika kalkki poistuu elimistöstä aiheuttamatta haittaa, mutta sittemmin on todettu, että liika kalkki aiheuttaa kasvuhäiriöitä.

Koiranpennun kasvamista voidaan verrata 10-12 vuoden ikäisiin lapsiin. He ovat laihoja, ikään kuin eivät olisi saaneet tarpeeksi ruokaa, mutta kasvavat täysin normaalilla tavalla. Tiettyssä vaiheessa lapsi kasvaa pituutta, mutta painoa ei tule. Tämä pitäisi ottaa koiranpennullakin huomioon, eikä sen painoa saisi päästää nousemaan liian aikaisessa vaiheessa. Ei olisi pahitteeksi pitää koiralle silloin tällöin paastopäiväkin. Voidaan täydellä syyllä sanoa, että tehuruokinta on tuhoruokinta.

OD otettava huomioon jalostuksessa

Kyynärnivelen OD on asia, joka on syytä ottaa huomioon jalostuksessa, sillä sen seurauksena tuleva nivelrikko vaikeuttaa koiran liikuntaa, aiheuttaa sille kipua ja saattaa invalidisoida koiran. Mutta OD-koirien käytön kieltämiseen tai rajoittamiseen

kohtuuttomasti jalostuksessa ei pitäisi mennä. Sen merkitystä ei pitäisi liioitella tai yliampua, sillä sen mahdollista periytyvyyttä tai taipumuksen periytyvyyttä voidaan pitää kurissa kohtuullisen hyvin järkevällä ruokinnalla ja hillitsemällä painon nousua kiihkeässä kasvuvaiheessa.

Pitää muistaa, että jos hankitaan koira suuresta, raskaasta rodusta, kuten rottweiler tai newfoundland, niillä esiintyy todennäköisesti enemmän OD:ta kuin muilla, ja se on hyväksyttävä. Joillakin pienemmällä roduilla taas esiintyy omia sairauksiaan, kuten polvilumpion sijoiltaan menoa. Vainansa kullakin.

CHESSIETREFFIT 1996

Tämä vuosi on jälleen ollut yksi merkipaalu Chesapeakekerhollemme. Maaliskuussa tuli kuluneeksi 15 vuotta kerhon perustamisesta. 15-vuotisjuhlat vietettiin Aitoossa chessietreffeillä vuosikokouksen yhteydessä nauttimalla kakkukahvit. Juhlat olivat ehkä vaatimattomat, mutta kakku oli sitäkin komeampi ja ihmisten mieliala korkealla. Meillä olisi ehkä ollut vielä hauskeempaa, mikäli useampi kerho jäsen olisi osallistunut treffeille. Oli sääli, että juuri näin juhluvuotena niin moni teistä ei päässyt tulemaan.

Perjantaina puolelta päivin väkeä alkoi jo saapua Aitooseen. Ilta vietettiin tutustuttamalla koirat toisiinsa ja keskustelemalla koiran ja ohjaajan välisen yhteistyön merkityksestä. Mietittiin myös erilaisia keinoja parantaa sitä.

Lauantaina osallistujien onnistuttua herättelemään itsensä kunnolla pitkälle venyneiden iltakeskustelujen seurauksena aloitettiin käytännön harjoittelu. Koulutuksessa painotettiin erityisesti tottelevaisuutta. Aivan uutta monelle koiralle oli vesityöskentely harjoiteltaessa sorsien kuvat vedessä. Matti Heino, joka veti koulutusta heitti dummyn veteen niin, että se oli haettava uimalla sorsaparven läpi. Tottelevaisuusharjoittelu oli kuitenkin tuottanut tulosta ja useimmat koirat uskoivat, kun niitä kiellettiin koskemasta sorsiin. Dummyt tuotiin hienosti käteen, vaikka Matti heittiikin ylimääräisen dummyn aivan koiran taakse juuri, kun se oli tuomassa ensimmäistä dummyä ohjaajalle.

Ilmapäivällä oli testin vuoro. Testi poikkesi tänä vuonna melkoisesti totutusta: siinä oli runsaasti leikkimielistä mukana. Ensimmäisen yksinkertaisen maamarkkeerauksen vuoro. Dummy ammuttiin trainerilla maastoon, johon oli siroteltu makupaloja, dummyjä ja kyyhkysen kuvia. Tästä koirat selvisivät helposti. Kaikki toivat oikean dummyn eikä kukaan pysähtynyt maistamaan keksejä. Koirista kyllä huomasi, että kekseiden sijainti oli tarkassa muistissa. Useimmat halusivat palata takaisin heti luovutettuaan dummynsä ohjaajalle.

Vesityö oli suurin piirtein samanlaista kun aamupäivän harjoituksissa. Erona ainoastaan se, että dummyn sijasta käytettiin riistaa. Naurua riitti, kun Hannan takajalka vahingossa sotkeutui sorsankuvan naruun ja koko sorsaparvi lähti seuraamaan telkkä suussa uivaa Hannaa. Kaiken kukkuraksi kävi vielä niin, että joka kerta kun Hanna liikkui jalkaansa johtajasorsa nokkasi Hannaa kuin kostoksi takapuoleen. Hanna heitti sorsaansa murhaavia katseita, mutta ei häkeltynyt tapauksesta sen kummemmin, vaan toi telkän hienosti Hannun käteen.

Matilla ei ollut helppo tehtävä, kun hänen piti valita voittaja, mutta pitkällisen mietinnän jälkeen Hanna veti pisimmän korren ja voitti kisan. Erikoispalkinto hyvästä vainusta annettiin Olgalle (Melanitta Litigious), ohjaajana Leena Soivio.

Lauantai-iltana oli vuosikokouksen vuoro. Se sujui hyvässä yhteishengessä. Puheenjohtajaksi valittiin uudestaan Matti Heino. Sanna-Kaisa Kareljärvi (ent. Karjalainen) ei enää lisääntyneiden työtehtäviensä vuoksi voinut jatkaa hallituksessa. Häneen tilalleen valittiin Irma Koponen, joka aikaisemmin on useiden vuosien ajan toiminut kerhon hallituksessa mm. sihteerin ja varapuheenjohtajan tehtävissä. Haluan tässä yhteydessä toivottaa Irman sydämellisesti tervetulleeksi takaisin ja kiittää Sannaa monen vuoden erinomaisesta yhteistyöstä. Samalla toivotan kaikkien kerholaisten puolesta onnea ja menestystä Pepelle ja Sannalle heidän uudessa työssään kauppiaina omassa elintarvikeliikkeessä. Toivottavasti ehditte kuitenkin osallistua kerhon toimintaan kuten ennenkin.

Sunnuntaina oli totuttuun tapaan näyttelyn vuoro. Sen arvosteli Gun Holmström, joka on rodun erikoistuomari. Jokainen koira sai sekä kirjallisen että suullisen arvostelun.

TULOKSET

Avoin luokka urokset

1. **Braidenvale Calverton "Ossi"** (Braidenvale Aravak - Chestnut Hill's Wye Oak), kasv. Linda Partridge, Englanti, om. Liisa Ruutsalo-Vaahio, Hki, ohjaaja Marko Koponen, Espoo **PARAS UROS, VSP**

Avoin luokka nartut

1. **av Komsalö Mamsell Hanna "Hanna"**. (NMV -89, V90-91 Roneklints Edison - FIN MVA High Noon Sierra Sadie), kasv. Gun Holmström, Siuntio, om. Hannu Kuusela **PARAS NARTTU, BIS**

2. **av Komsalö Frederika "Freddie"** (NMV -89, V-90-91 Roneklints Edison - FIN MVA High Noon Sierra Sadie), kasv. Gun Holmström, om. Anita Soinjoki, Hki

3. **Redbay's Angel "Angeli"** (FIN MVA Double Coats Old Blaster - av Komsalö Mamsell Hanna), kasv. Hannu Kuusela, Hki, om. kasv.

4. **Melanitta Litigious "Oлга"** (V-93-94-95 Blystrywood's Ro-Lyn Stone - Kans & FIN & EST MVA av Komsalö Lotta Svärd), kasv. Leena Soivio, Vastila, om. Johanna Valo, Varkaus

Veteraaniluokka nartut

1. **FIN MVA High Noon Sierra Sadie "Saara"** (FIN MVA Double Coats Old Blaster - Sharland Komsalö Chortle), kasv. Anita Soinjoki, Hki, om. Eeva Aurelius & Matti Heino, Mikkeli **PARAS NARTTU 2**

Superveteraaniluokka Urokset

1. **av Komsalö Greylag Goose "Peppe"** (FIN MVA Vättlestugans Kansas - Sharland Komsalö Chortle), kasv. Gun Holmström, om. Pirjo Passi, Espoo **PARAS UROS 2**

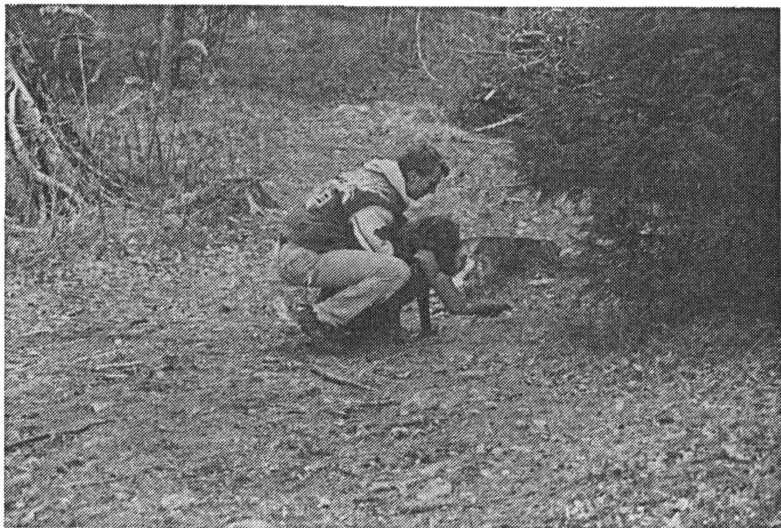
Niin siis kävi, että Hanna toisti äitinsä Saaran viimevuotisen tempun voittaen sekä testin että näyttelyn. Lämpimät onnittelet Hannalle ja Hannulle.

Gun Holmström on tuonut ensimmäiset chesapeakelahdennoutajat Suomeen ja hän oli aloitteentekijänä perustamassa chessiekerhoa 15 vuotta sitten ja toimi usean vuoden kerhon puheenjohtajana. Kun hän toukokuussa täytti 50 vuotta, halusi kerhon hallitus muistaa häntä hieman tavallisuudesta poikkeavalla tavalla. Gunnea ehdotettiin ja kannatettiin kerhon ensimmäiseksi kunniajäseneksi. Onnea vielä näin jälkikäteenkin.

Lopuksi haluan lämpimästi kiittää kaikkia, jotka osallistuivat treffeille koiran kanssa tai ilman koiraa. Gunnea, joka tuli arvostelemaan näyttelymme, Sirkka Simolaa joka jälleen kerran ruokki joukkomme ja teki aivan fantastisen näköisen ja makuisen juhlakakun. Samoin kiitokset Matille ja Eevalle, jotka tänä vuonna vastasivat treffien ohjelmasta ja järjestelyistä. Oli mukavaa päästä kerrankin itse helpommalla. Kiitokset kaikille siitä, että osallistuitte yhteisten tilojen siivoukseen. Koulu jäi jälleen erinomaiseen kuntoon sekä ulkoa että sisältä.

Toivottavasti tapaamme ensi kesänä taas samoissa merkeissä.

AS

TREENIT ANGELNIEMESSÄ
MARKO & OSSI

KEVÄTTREENIT

Lauantaina toukokuun 11. päivä pieni joukko chessieitä omistajineen kokoontui Angelniemeen Tammenpään kartanon maille kevättreeneihin. Matti Heino veti koulutuksia ja päivän aikana harjoiteltiin hakua ja markkeerauksia sekä maalla että vedessä, laahausjälkeä sekä luonnollisesti yhteistyötä. Koirat olivat pitkän talven jälkeen ehkä hieman ruosteessa, mutta kaiken kaikkiaan ne tekivät varsin hyvää työtä.

Harjoitusten aikana huomattiin jälleen kerran, että ohjaajat jostain syystä unohtavat sen tärkeimmän harjoitteluvaiheen: YHTEISTYÖN. Koiraan on saatava hyvä kontakti ennen kuin siirrytään muihin harjoituksiin, muuten kaikki on pelkkää ajan hukkaa. Ellei koiralla ole aikomustakaan kuunnella ohjaajan käskyjä, on aivan turha aloittaa harjoittelua riistalla tai dummylla. Hassuinta on, että jokainen koiraansa kouluttava tietää oikein hyvin ettei se kuuntele takapuolellaan, vaan siihen tulisi saada silmäkontakti. Tästä huolimatta useimmat ohjaajat - ainakin tällaisissa koulutustilaisuuksissa - jättävät yhteistyöharjoittelun aivan liian vähälle. Ehkäpä monella meistä on kiire päästä tositoimiin. Noutamaanhan chessiemme on luotu, mutta hosumalla aiheutamme enemmän vahinkoa kuin hyötyä. Chessie on itsenäinen ja älykäs koira, joka nopeasti ottaa johdon kaikissa elämän tilanteissa ellei omistaja pideä varaansa. Toisaalta chessie on erittäin miellyttämishaluinen, joten tätä ominaisuutta meidän tulisi muistaa käyttää enemmän hyväksemme.

SAARA TYÖSSÄ ANGELNIEMESSÄ

Kerhon omissa koulutustilaisuuksissa meillä tulisi aina olla varattuna tarpeeksi aikaa juuri näihin yhteistyöharjoituksiin. Näin luomme tukevan perustan muulle koulutukselle. Chessitreffitillä olisi tarkoitus miettiä eri tapoja harjoitella kontaktia, sillä moni harjoituksiin osallistuneista oli sitä mieltä, että on vaikeaa keksiä uusia harjoitusmetodeja.

Kaiken kaikkiaan osallistujat olivat tyytyväisiä päivän antiin ja tarkoitus olisi järjestää vastaavat treenit syksylläkin. Tätä asiaa onkin harkittava pitkään ja hartaasti, sillä aikaisempina vuosina on käynyt ilmi, että sopivan ajankohdan löytäminen ei ole aivan helppoa. Elokuussahan alkoi sorsanmetsästys, sitten seuraa kanalinnun metsästys, jonka jälkeen kirmataankin jo hirvimetsälle. Onko kenelläkään hyviä ehdotuksia pulman ratkaisemiseksi?

Lämmin kiitos Maddelle siitä, että saimme jälleen kerran tulla Tammenpään. Kevättreenimme siellä on jo muodostunut perinteeksi kuten treffit Aitoossa.

Ehkäpä tapaamme Madden luona syksyllä syystreenien merkeissä.

AS

JÄSENMAKSUT
KOLKUTTAAKO OMATUNTO?
ONKO VUODEN 1996 JÄSENMAKSU
VIELÄ MAKSAMATTA?

NÄYTTELY / KOETULOKSIA

REDBAYS'S AURORA "AMPPU"

kasvattaja Hannu Kuusela, Hki
omistaja Kaarina Suvanto, Haapakoski
ohjaaja Seppo Venäläinen

Suonenjoki 26.3.95 Markku Santamäki	NUO 1, NUK 1, SA, PN1, SERT, ROP
Toijala 15.7.95 Orvo Kulo	NUO 1, NUK 1, SA, PN 1, SERT, ROP
Lahti 4.11.95 Gun Holmström	AVO 1, AUK 1
Kajaani KV 6.-7.1.96 Paavo Mattila	AVO 1, AUK 1, SA, PN 2, VARA-CACIB
Juva13.1.96 Kirsi Nieminen	AVO 1, AUK 1, SA, PN 1, SET, ROP, FIN MVA

NOU-KOE 23.7.95 Martti Hirvonen

Muistoksi heinäkuun 23. päivästä

Koitti päivä kokeen,
järveen, ruutuun, jälkeen.
Uimaan Ampun mieli tekikin,
lokin se hakikin.
Ruutuun varis heitetään,
lähetä Amppu etsimään.
Toivosta Sepe jo luopuu,
koira takaisin ei tuu.
Vaan yllätyksen Sepe näkee,
variksen Amppu tuo käteen.
Jälki enää jäljellä on,
saako Sepe, Rami työvoiton.
Jäljelle Amppu kiittää
tuomari perään yrittää.
Koira kania päästä kantaa,
Sepelle päättää sen antaa.
Loppui jännitys suuri,
kävi melkoinen tuuri.
Hyväksyty kokeen lopputulos,
pihisee tuomarin suusta ulos.
On aika tuuletusten,
riemun, onnen toivotusten.
Mahdottomasta mahdollisen
teki Sepe kera Ramin ohjauksen.

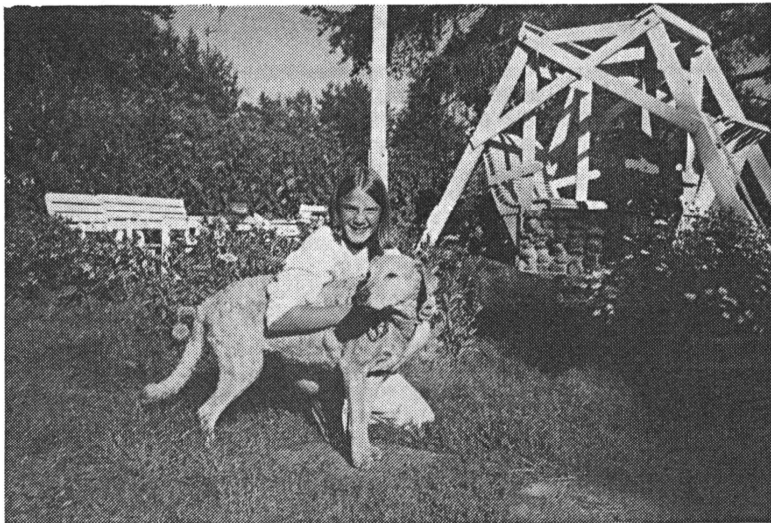
Sydämellisesti kiittäen
Kati

JÄÄHYVÄISET TESSULLE

Kauniina kesäisenä lauantaina 29.6.1996 jouduimme jättämään lopulliset jäähyväiset rakkaalle ystävällemme Tessulle, jonka saimme pitää luonamme 15 vuotta 3 kuukautta. Olimme valmistautuneet jäähyväisiin jo vuoden verran. Tessun kuulo heikkeni pikkuhiljaa, askel lyheni ja lopuksi hänen takajalkansa menivät niin huonoon kuntoon, ettei kulkeminen kotimme ulkoportaita ulos ja sisään enää onnistunut. Luonteeltaan hän säilyi samana ihanana Tessuna elämänsä loppuun saakka. Niin Tessun elämän tiimalasi tyhjeni suureksi suruksemme ja ero oli väistämätön. Tessua parempaa ystävää, metsästyskoiraa ja talon vahtia ei ole. Meillä on ikävä, joka jatkuu varmasti pitkään. Jos hankimme uuden koiran, mikään muu rotu ei tule kysymykseen. Uusi koirakaan ei tule koskaan Tessun paikalle, vaan hänen paikkansa säilyy sydämässämme niin kauan kun meidän vuoromme on lähteä Tessua tapaamaan.

Terveisin

Koskelan perhe
Raahentie 1189
92470 Tuomioja

TESSU
DUCKING DINGEY AV KOMSALÖ
(Engelbrekt av Komsalö - Vättlestugans Venus)

HOMEOPATIA ON KOKONAISVALTAISTA HOITOA LUONNONMUKAISIN KEINAIN

Toiset ihmiset sairastuvat helpommin kuin toiset. Sama pätee myös lemmikkieläimiin. Syynä on oman puolustusmekanismin heikkous. Homeopaattisella hoidolla vahvistetaan sairaan yksilön omaa vastustuskykyä, ei pyritä poistamaan yksittäistä oiretta. Oire ei ole sairaus, vaan se kertoo, ettei kaikki ole kunnossa.

Annukka Paloheimo kohtasi sanan homeopatia ensimmäisen kerran toistakymmentä vuotta sitten Englannissa. Keskustellessaan tuolloin erään tunnetun englantilaisen cavalier-harrastajan kanssa koirien iho-ongelmista ja allergioista tämä tuttu yhtäkkiä kysyi: "Why don't you try homeopathy"? Mikä ihmeen homeopatia, ihmetteli Annukka. Aihe alkoi kuitenkin kiinnostaa. Hän kirjoitti sanan muistiin ja alkoi myöhemmin hankkia alan kirjallisuutta, joka kaikki oli englanninkielistä.

"Olen pienestä pitäen ollut kiinnostunut eläimistä. Ensin olin innostunut ratsastajattö, joka ryhtyi valmentamaan omaa hevostaan. Koirat, tarkemmin sanottuna cavalierit, veivät sydämeni, kun perheeseen vuonna -65 hankittiin pieni cavalierin pentu. Olen aina ollut kiinnostunut myös eläinten niinkuin ihmistenkin terveydestä sekä ruokinnan ja liikunnan vaikutuksesta siihen. Oikean ruokinnan ja liikunnan suuren merkityksen huomasin jo hevosia valmentaessani. Kun sitten perheemme cavalier alkoi saada liikakiloja, ryhdyin laihduttamaan ja kuntouttamaan sitä. Tästä kaikesta alkoi kipinä cavalierien kasvatukseen, jota olen jatkanut opiskelun ja perheen perustamisen lomassa. Törmätyäni sitten myöhemmin tähän homeopatiaan heräsivät tutkijanvaistoni ja aihe vei minua yhä vain enemmän ja enemmän mukaansa."

Homeopatia hoitomuotona

Homeopaattisen hoidon kohteena on siis sairas yksilö, ei yksittäinen oire. Hoito pyrkii tasapainottamaan sitä, mikä fyysisellä, emotionaalisella tai mentaalilla alueella on epätasapainossa ja aiheuttaa oireita. Tarkoituksena ei ole tukahduttaa oireita, tuhota taudinaiheuttajia tai eläviä soluja ja kudoksia. Homeopaattisella hoidolla ei myöskään korvata puuttuvia hivenaineita tai hormoneja, vaan vahvistetaan kehon omia mekanismeja toimimaan parantavasti ja poistamaan sekä torjumaan edellä mainitut oireet ja taudinaiheuttajat.

Annukka opiskeli aikanaan filosofian tohtoriksi, mutta on tänä päivänä "täysipäiväinen" homeopaatti. Työskentelyn ohessa hän opiskelee edelleen niin homeopatiaa kuin kaikkea koiriin liittyvää käyttäytymisestä anatomiaan. Hoitoa käytetään sekä ihmisiin että eläimiin. Annukka valitsi lemmikkieläimet, jotka eivät ole helpoimpia potilaita. Ne eivät puhumalla pysty kertomaan ongelmaansa, vaan viestittävät sen käytöksellään, ilmeillään jne.

"Aikaisempaan opiskeluuni kuului paljon tutkimustyötä, josta olen aina pitänyt. Niinpä se kiinnosti myös homeopatian kohdalla ja ryhdyin tutkimaan sekä kokeilemaan sitä omiin cavalierieihini ja kasvatustyöhön. Ensivaikutelmani siitä, mitä homeopatia pitää sisällään oli myöhemmin todettuna varsin suppea. Luulin sen tarkoittavan akuuttia hoitoa erilaisiin pieniin vaivoihin ja tapaturmiin, mutta sukeltaminen syvemmälle homeopatian kiehtoviin syövereihin paljasti vielä paljon, paljon muuta."

Yksilöllisyys

Homeopatiassa pyritään löytämään koiralle yksilöllisin ja kokonaisvaltaisimmin vaikuttava lääkeaine, joka lujittaa koko luontaista puolustusjärjestelmää. Tämän periaatteen tärkeys korostuu kroonisten sairauksien tukihoitossa. Niinpä samannimistä sairautta potevat koirat voivat silti saada täysin eri nimiset lääkkeet hoitoa varten. Tärkeintä kun ei ole taudin nimi, vaan oireiden kokonaisuus ja hoidettavana oleva yksilö.

Opiskelun edetessä alkoi Annukkaa kiinnostaa kroonisten sairauksien hoito. Hän kokeili homeopaattista hoitoa ensin lähipiirissään koirille sekä ihmisille. Se antoi kokemusta ja varmuutta, jotka Annukan mielestä ovat ehdottoman tärkeitä hoidon onnistumisessa. Lopulta homeopatia vei voiton muista, ja noin vuosi sitten Annukka ryhtyi pitämään omaa vastaanottoa sekä julkaisi suomenkielisen homeopaattisen itsehoitokirjansen.

"Vasta niihin aikoihin aloin julkisemmin puhua tutkimuksistani homeopatian saralla. Useat ulkokuototuomariystävänäkin ihmettelivät, miksen ollut aikaisemmin kertonut mitään, mutta luonteeseeni kuuluu tutkia asia hyvin ja perusteellisesti ennen kuin lähden puhumaan siitä julkisesti."

Oman rotunsa, eli cavalierien kohdalla on Annukka tehnyt paljon selvitystyötä rodunomaisten perinnöllisten sairauksien kuten läppävian kanssa. Tarkoituksena on helpottaa ja tukea sairastavaa koiraa, jotta sille ei heti tarvitsisi antaa vahvoja kemiallisia lääkeaineita, joilla voi olla omat sivuvaikutuksensa. Muita mielenkiintoisia tutkimuksen alla olevia erityisalueita Annukalla on pennun elvyttäminen.

Paraneminen

Kauanko paraneminen kestää, riippuu suuresti yksilöstä. Kroonisten sairauksien hoito vaatii yleensä paljon kärsivällisyyttä ja tarkkaa seuranta hoiton aikana tapahtuvista muutoksista, niin fyysisistä kuin psyykkisistäkin. Jos esimerkiksi koiran psyykkisessä puolessa todetaan piristymistä, vaikka iholla olisi vielä oireita, on hoito silloin oikeasuuntaista: sisältä ulospäin.

Varsinkin kroonisessa tukihoitossa jää omistajalle suuri vastuu hoidon onnistumisesta. Homeopaatin tutkittua ja löydettyä mahdolliset oikeat sekä yksilölliset lääkkeet, tulee omistajalla siitä eteenpäin olla mahdollisuus ja halu lääkittää koiransa ja seurata hoidon onnistumista. Sairauden seurannan ja diagnosoinnin kannalta on ensiarvoisen tärkeätä pitää yhteyttä myös lemmikkinsä omaan eläinlääkäriin. Lääkeaine antaa elimistölle ärsykkeen pistää pielessä olevat asiat kuntoon. Toisinaan tämä ärsyke voi olla niin pieni, että sen ulospäin näkyvä vaikutus on myös hyvin heikko, mutta hoidon kannalta erittäin tärkeä huomata. Silloin tiedetään, että ollaan oikeilla jäljillä.

"Hoidon etenemistä voisi verrata sipulin kuorintaan, vähän kerrallaan ja muutosten mukaan oikeaan suuntaan. Harvemmin ainakaan kroonisten sairauksien kohdalla yksi annos yhtä lääkettä muuttaa kroonista tilaa radikaalisti parempaan, vaan hoito on pitkäjänteistä työtä, jossa ilman seuranta ollaan hyvin pian umpikujassa."

Homeopaattinen lääkeaine

Homeopaattinen valmiste ei ole lain määritelmien mukaan lääke. Kirjallisuudessa eitä kuitenkin nimitetään perinteisesti lääkkeeksi. Homeopaattiset lääkeaineet on testattu terveillä, vapaaehtoisilla ihmisillä. Terveissä ne synnyttävät tilapäisesti juuri sen kaltaisia oireita, joita niillä pyritään parantamaan. Homeopaattisia lääkeaineita tunnetaan yli 2000 ja uusia testataan jatkuvasti huolellisesti valvotuissa kokeissa. Homeopatia hyväksyy dynaamisten elämänvoimien olemassaolon. Yleensä homeopaattisessa valmisteessa on kemiallisesti vain häviävän vähän tai ei ollenkaan jäljellä alkuperäistä kanta-ainetta. Vaikuttavina ovat potenssoinniksi nimitetyllä laimennusmenetelmällä materiaasta vapautetut elämänvoimat, joilla stimuloidaan potilaan omaa puolustusmekanismia. Raaka-aineet ovat luonnosta. On paljon erilaisia kasveja, jonkin verran mineraaleja ja ripaus eksoottisia myrkyjäkin. Yksi lääkeaine sisältää aina vain yhtä pudasta kasvia tai mineraalia, joka käy läpi edellä mainitun erikoisen valmistusprosessin. Homeopaattiset lääkeaineet eivät aiheuta sivuvaikutuksia eivätkä riippuvuutta.

Pätevä homeopaatti

Homeopatia on vielä villiä aluetta, jolloin kuka tahansa voi nimittää itseään homeopaatiksi. Nyt kuitenkin EU:n myötä ovat eri maiden homeopaattit itse lähteneet ajamaan asiaa eteenpäin koulutuksen ja sen vaatimusten standardisoinniseksi sekä ammattitason kohottamiseksi. Suomeen homeopatian toi Ritva Laureus, joka myös perusti maahamme arvostetun alan oppilaitoksen, Homeopatia Instituutin. Laureus itse on hakenut oppinsa Saksasta ja Sveitsistä.

"Aloitin opiskeluni Instituutissa vuonna -91. Sieltä sain peruskoulutuksen homeopaatin ammattiin, joka on lyhyesti sanottuna yhtä kuin homeopaattisten lääkeaineiden tuntemus ja niiden soveltaminen homeopaattisessa hoidossa. Olemassahan on yli 2000 lääkeainetta, joista noin 350 tunteminen kuuluu peruskoulutukseen. Lääkkeistä tulee tietää niiden oireistokuva, eli mihin ja miten ne auttavat. Tutkintoon kuuluu myös peruslääketieteen ja fysiologian opinnot (noin 300 tuntia), joita täydennetään jatkoopinnoilla. Homeopaatti ei kuitenkaan ole kliininen diagnoosintekijä ja ryhdy parantamaan esimerkiksi ihottumaa, vaan hän kartoittaa sellaisen lääkeaineen, joka vahvistaa sairasta yksilöä itseään saamaan yliherkkyyden pois."

Annukalle oli luonnollista valita potilaille eläimet, lähinnä koirat. Niiden hoitaminen on ihmisiä hankalampaa ja haastavampaa. Ja jos haluaa olla klassinen homeopaatti, eli hoitaa aina yksilöä, on ehdottomasti oltava koiraihminen. Annukalle työ on mielenkiintoinen haaste oppia lukemaan koiria yhä paremmin ja paremmin. Niin sanottu normaali käytös voi vaihdella eri roduilla. Annukka on hakenut oppia koiran käyttäytymiseen aina ulkomaita myöten ja jatkaa opiskelemistaan, myös homeopaattisten lääkeaineiden parissa.

"Olen usein käynyt Englannissa erilaisilla kursseilla ja vierailut oppi-isäni luona. 86-vuotias George Maclaud, joka juuri äskettäin kuoli, oli arvostettu homeopaatti ja eläinlääkäri. Hänen käsialaansa ovat kaikki eläimiä koskevat homeopaattisen hoidon

oppikirjat ja monen vuosikymmenen ajan hän hoiti eläimiä vastaanotollaan pelkästään homeopaattisilla hoitomuodoilla. Sain kunnian olla hänen viimeisimpiä oppilaitaan ja vierailut hänen luonaan olivat aina mukavia sekä antoisia. Hänen praktiikassaan opin homeopatian soveltamista, eläinten lukemista jne. Siitä kaikesta on ollut suuri apu."

Homeopatia ei kuitenkaan missään nimessä ole ainoa oikea tapa ylitse muiden, vaan vaihtoehtoinen hoitomuoto muiden joukossa. On tilanteita, jolloin tarvitaan ehdottomasti eläinlääkärin ammattitaitoa ja koululääketiedettä. Myös yhteistyö eri hoitomuotojen välillä on kaiken onnistumisen avain. Aina tulisi ajatella koiran parasta, sen terveyttä ja hyvinvointia ja hakea tapauskohtaisesti oikea hoitomuoto. Parhaimmillaan voivat eläintä hoitava eläinlääkäri ja tukihoidon antava homeopaatti päästä yhteistyöllään hyvään lopputulokseen.

Mitä vastaanotolla tapahtuu

Vastaanotollaan Annukka muodostaa koirasta kokonaisuuden. Ihmisen kohdalla se saadaan keskustelemalla ja kyselemällä monenlaisista asioista, joista ihmisen persoona rakentuu. Eläinten kohdalla ei "normaali keskustelu" kuitenkaan onnistu. Homeopaattilla on oltava kyky lukea koiraa, sen käyttäytymistä, ilmeitä ja koko olemusta. Tietysti omistaja auttaa kertomalla omat havaintonsa koiransa käyttäytymisestä. Haastattelu kestää noin tunnin, jonka aikana kartoitetaan yksilöity lääkeaine tukihoidon varten. Kaikki keskustelut vastaanotolla ovat ehdottomasti luottamuksellisia.

"Tapauksia on laidasta laitaan. Raskaammasta päästä ovat syövän tukihoidot, joissa on tarkkaan ja yksilöllisesti valittava sopiva lääkeaine ja siitä juuri sopiva voimakkuus koiran oman elinvoiman mukaan. Sen on oltava sopiva, koska lääkeaineen antaa ärsyksen, ja jos se on elimistölle liian voimakas, niin se ei jaksaa vastata siihen."

Annukka hoitaa myös vanhempia reumaattisia potilaita, niin ihmisiä kuin esimerkiksi omaa 12-vuotiasta cavalieriaan antamalla sille silloin tällöin jotain sopivaa lääkeainetta tarkoituksena pitää vanhus vetreänä ja elämänilon yllä. Hoidolla ei rakenneta mitään uutta, mutta pystytään helpottamaan mm. munuaisiin ja maksaan kohdistuvaa painolastia.

"Ainahan on mukavampi suorittaa ennaltaehkäisevää hoitoa kuin pyrkiä korjaamaan jo aiheutunut vahinko. Mitä kauemmin vika tai sairaus on koiralla ollut, sitä hankalampaa se on hoitaa. Mm. kauan vaivannutta ihottumaa ei paranneta hetkessä, jos aina pitemmässäkin ajassa."

Annukalla on tarkoitus laajentaa toimintaansa myös homeopaattisten lääkeaineiden myyntiin, niin että vastaanotolla on mahdollisuus saada heti mukaansa lääkkeet akuutteihin pikku vaivoihin silloin, kun lääkeaineet on tiedossa. Kaikki homeopaattiset lääkkeet ovat tällä hetkellä tuontitavaraa. Niiden on oltava Lääkelaitoksen hyväksymiä ja rekisteröityjä, muuten niitä ei saa tuoda maahan myyntiä varten.

"Pääasiallisesti käytän sveitsiläisten ja englantilaisten korkealuokkaisten valmistajien tuotteita. Ne ovat Homeopaattisen Farmasian maahantuomia. Kaikkein tärkeintä lääkeaineissa on niiden raaka-aineiden oikea valmistustapa. Kunhan saan aikaiseksi, kehitellen koiranomistajille sopivan oman "kotipatteriston". Siinä voisi olla kertanoksia "kymmenen kärjessä" -aineista yleisimpiin pieniin vaivoihin."

Lainaus: Koiraposti 6/95

VAROITUS

Huhut kertovat, että Suur-Helsingin alueella olisi koiravarkaita liikkeellä. Vorot ovat vieneet koiria, jotka on jätetty kauppojen ja pankkien ulkopuolelle odottamaan omistajaansa. Kadonneet koirat ovat olleet rotukoiria, kerrotaan että joukossa olisi ollut mm. labradorinnoutajia.

Chessie tuskin on ensimmäisenä vapaaehtoisesti lähtemässä vieraan matkaan, mutta kannattaa ehkä olla varovainen ja jättää koiria kotiin kauppareissulle lähdeäessä. Kannatta myös pitää mielessä, että takavuosina oli suosittua kiusata kaupan edessä odottavia koiria. Niiden kuonoon sammutettiin savukkeita, niitä potkittiin jne.

Itse en ole jättänyt koiraa yksin odottamaan sitten seitsemänkymmentäluvun alkuvuosien. Siihen aikaan minulla oli bokserinarttu Sandy, joka oli kaikin tavoin kiilti ja rauhallinen. Eräänä päivänä jätskiostoksille mennessäni jätin hänet sidottuna rautaiseen polkupyörätelineeseen (siihen aikaan ne eivät vielä olleet kevytmetallista tehtyjä). Polkupyöräteline oli kaupan markiisin alla ja kuinka ollakaan päivä oli tuulinen, joten markiisi alkoi pitää Sandyn mielestä epämiellyttävää pauketta. Sandylle tuli paniikki ja hän lähti raahaamaan painavaa telinettä polkupyörineen pitkin katua. Syöksyin ulos kaupasta ja sain koiran ja telineen kiinni noin 50 metrin päässä kaupasta, keskeltä ajoväylää. Silloin opin, että koirilla on erikoisissa tilanteissa arvaamattomat voimat. Onneksi mitään vakavaa onnettomuutta ei sattunut ja onneksi minulla oli ystävätär mukana, sillä yksin en olisi pystynyt raahaamaan telinettä takaisin paikoilleen.

AS

KOULUTUSTA

Aloitamme tottelevaisuus-, yhteistyö- ja noutokoulutuksen Helsingin seudulla syyskuun alussa arki-iltaisain. Myöhemmin siirrämme sen viikonlopuksi. Mikäli olet kiinnostunut, soita Anitalle, niin mietitään mikä aika sopisi parhaiten. KAIKKI MUKAAN.

SYKSYN OHJELMA

KOULUTUSVIIKONLOPPU
KIRPPUTORI
JOULUJUHLAT

Ota yhteyttä hallitukseen, mikäli olet kiinnostunut tulemaan töihin tai haluat lahjoittaa jotain tavaraa kirpputorille myytäväksi.

RUOTSIN TREFFIT -97

Huhut kertovat, että Ruotsin treffit arvostelee ensi vuonna tunnettu amerikkalainen allround tuomari ANNE ROGERS CLARK. Hän on kirjoittanut mm. luvun rotumääritelmästä Eloise Cherryn kirjaan "The Complete Chesapeake Bay Retriever". Olisiko syytä harkita osallistumista!

UUDET VALIOT

FIN MVA Redbay's Aurora (FIN MVA Double Coats Old Blaster - Mamsell Hanna av Komsalö), kasv Hannu Kuusela, om. Kaarina Suvanto

FIM MVA Melanitta Loquacious (Blustrywood's Ro-Lyn Stone - FIN & EST MVA Lotta Svärd av Komsalö), kasv Leena Soivio, om. Jentta Karjala

Kansainvälinen muotovalio
FIN & EST MVA Lotta Svärd av Komsalö (NMV -89,V 90-91Roneklints Edison - FIN MVA High Noon Sierra Sadie), kasv Gun Holmström, om. Leena Soivio

ONNEA UUSILLE VALIOILLE!

